

at det i 1945—46 formentlig vilde beløbe sig til noget lignende. »Hvad Provenuet vil blive med den her foreslaaede Stempel-takst lader sig ikke forudberegne med Sikkerhed, men Forandringen bliver sikkert uvæsentlig. De høje Takster for visse Papirer maa nemlig antages at have hemmet Omsætningen af disse, og denne Hemsko falder nu bort.«

Lovforslaget henvistes i Folketinget til et Udvalg, hvis Flertal (Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og Venstre) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, medens et Mindretal (Socialdemokratiet og Danmarks kommunistiske Parti) ansaa det for farligt at give yderligere Muligheder for Aktiespekulation ud over dem, der er givet gennem Ophævelse af de administrative, forebyggende Bestemmelser. »Saa længe Spørgsmaalet om de ledige Penge endnu ikke er løst, anser man det for nødvendigt at opretholde alle de Bestemmelser, der tilsigter at bevare Ro paa Pængemarkedet, og foreslaar i Overensstemmelse hermed, at de nugældende Bestemmelser forlænges til Udgangen af Marts Maaned 1947.«

Efter at Mindretalsforslaget var forkastet med 68 Stemmer mod 52, vedtoges Lovforslaget enstemmigt i Folketinget.

I *Landstinget* var Vedtagelsen ligeledes enstemmig.

31. Lov om Forlængelse af Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 om midlertidig Afgift af Arv. (Finansminister *Thorvald Kristensen*). [A. Sp. 7167. — C. Sp. 2055 og 2245].

Fremsat i *Landstinget* $14/6$ (L. Sp. 1569). 1. Beh. $21/6$ (L. Sp. 1608). 2. Beh. $25/6$ (L. Sp. 1632). 3. Beh. $25/6$ (L. Sp. 1660). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $27/6$ (F. Sp. 6519). Partiernes Ordførere: Gustav Pedersen, Christmas Møller og Robert Mikkelsen. 2. Beh. $28/6$ (F. Sp. 6522). 3. Beh. $28/6$ (F. Sp. 6548). *Loven stadfæstet 29. Juni 1946*. (Lov-Tid. Nr. 358).

Ved Lov Nr. 173 af 16. Maj 1933 indførtes der til Dækning af Statskassens forøgede Udgifter en midlertidig Afgift af Erhvervelser, der er arveafgiftspligtige efter Lov Nr. 147 af 10. April 1922 om Afgift af Arv og Gave, med Undtagelse af Erhvervelser for Arvinger, der falder ind under sidstnævnte Lovs laveste Afgiftsklasse (§ 2 A). Afgiften udgør 50 pCt. af Arveafgiften efter Loven af 10. April 1922.

Loven af 16. Maj 1933, der gjaldt til 31. Oktober 1936, er flere Gange blevet forlænget, senest ved Lov Nr. 313 af